„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przysyłką pocztową na rok cały 15 złr. 60 c., na kwartał 3 złr. 90 c., na miesiąc 1 złr. 30 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej insercyi 30 cent.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Nr. 181. Sroda 7. Sierpnia 1867. Rok wydania 57.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Berlin, 6. sierpnia. Król stanowczo odstąpił od zamiaru podróży do Szwajcaryi i uda się zapewne do Ostendy.

Monachium, 6. sierpnia. Korespondencya Hoffmana donosi, że na posadę ambasadora bawarskiego przy dworze berlińskim przeznaczony jest były prezydent Izby hrabia Hegnenberg-Dux.

Vera-Cruz, 15. lipca. Z wyjątkiem reprezentanta Zjednoczonych Stanów Ameryki, żaden z ambasadorów państw zagranicznych nie uznał republiki mexykańskiej. Powtórny wybór Juareza jest pewny.

Część nieurzędowa.

Jego c. k. Apost. Mość odjechał dnia 4. b. m. po południu z Wiednia do Ischl.

Br. Beust uwiadomił członków deputacyi, że deputacye wybrane do traktowania spraw wspólnych dnia 8go b. m. zbierą się w Wiedniu dla rozpoczęcia swoich prac. Równocześnie zostali członkowie zaproszeni, aby dla wstępnych umów zgromadzili się dnia 6go b. m. przed południem w izbie panów. Bióra izby panów przeznaczone są dla zgromadzeń celem obrad wstępnych. W ciągu przeszłego tygodnia konferowali ze sobą obaj ministrowie finansów Becke i Lonyay, a 31. lipca na konferencyi ministrów podane zostały do ostatecznego zredagowania projekta finansowe, które mają być przedłożone deputacyom.

Komisya izby deputowanych Rady państwa do ustawy karnej odbyła posiedzenie d. 3. b. m. pod prezydencyą przewodniczącego dep. Tschabuschnigga i załatwiła §§. 90 do 95 podług projektu rządowego.

Przy §. 96. który mówi o wynagrodzeniu szkody wyrządzonej przez kradzież, defraudacyę itp. deputowani Dr. Mühlfeld i Mende postawili wniosek aby zwrót był dozwolony aż do rozpoczęcia rozprawy, wbrew postanowieniu zawartemu w przedłożeniu rządowem, według którego restytucya ma być dozwoloną tylko do chwili zaskarzenia czynu karygodnego w sądzie prokuratoryi lub policyi; wniosek ten został przyjęty większością 6 głosów przeciw 2.

Przewodniczący, tudzież deputowani Limbeck i Leonardi zapowiedzieli wotum mniejszości; pan minister sprawiedliwości, który był obecny na rozprawie, stanowczo oświadczył się przeciwko uchwale komisyi przy §. 96.

Na wniosek Dr. Hanischa przyjęto większością 7 głosów przeciw 1. drugi ustęp do §. 96. według §. 152 projektu referenta następującej treści: „Jeżeli w powyższych wypadkach szkoda tylko w części wynagrodzoną została, natenczas czyn ukarać się mający ma być uważany tylko według kwoty lub wartości części nie wynagrodzonej.

Następnie uchwalono, że kradzież, defraudacya itd. i wtedy przestają być karygodne, gdy poszkodowany jeszcze przed rozpoczęciem ścigania sprawcy zrzecze się całkowicie wynagrodzenia.

§§. 97 i 98 przyjęto bez debaty.

§. 99 o warunkach przedawnienia wykreślono większością 6 głosów przeciw 2.

§§. 100 do 102 zawierające tytuł 6 „o ustaniu kary“ przyjęte zostały z kilku zmianami stylistycznemi według projektu rządowego.

„Gazeta wiedeńska“ podaje następującą relacyę o zajściach agraryjnych w Kroacyi: „Podana w dziennikach wiedeńskich wiadomość telegraficzna o excesie w Sislavie w d. 31. z. m. potwierdza się niestety według naszych autentycznych doniesień z Zagrzebia z d. 1. sierpnia. Co się tyczy widowni zajścia, gmina Sislavic pod Karlsztadem już przed kilku dziesiątkami lat musiała być regulowaną z użyciem władzy wojskowej, ponieważ, opierając się na domniemanych przywilejach odmawiała wszelkiej daniny dworowi i występowała z pretensyami wyłącznego posiadania lasów. W nowszych czasach ożył znowu duch zaprzeczania. Wielekroć razy mieszkańcy tej gminy opierali się wykonaniu prawomocnych wyroków, stawiali nawet opór czynny a urzędnika sądowego przymusili pogróżkami gwałtu do spiesznej ucieczki i dali powód do smutnego wypadku, o którym otrzymujemy następującą dokładną relacyę:

W skutek rozporządzenia król. namiestnictwa z powodu tego oporu c. k. jeneralna komenda kraju przydała wysłane d. 29. z. m. dla czynności urzędowej do Sislavic komisarzowi, kompanię stu żołnierzy z pułku graniczarzy należącego do sąsiedniej gminy Sluin, pod komendą kapitana Muic.

Pomimo tego a prawdopodobnie uwiedzeni złośliwemi podszeptami trwali mieszkańcy Sislavic w swoim oporze, a gdy się wojsko zbliżyło zrobili gwałt i uzbroiwszy się w rozmaite narzędzia zamknęli drogę do wsi prowadzącą. Ponieważ jednak wojsko nie miało polecenia użyć siły dla przeprowadzenia czynności urzędowej, komisarz ustąpił z wojskiem stósownie do swojej instrukcyi.

W końcu jednak prawo musiało być wykonane, kr. namiestnictwo zarządziło powtórną egzekucyę i wykonanie tejże poruczono wiceżupanowi Busic, któremu przydano 15 żandarmów i wyżej wspomnioną kompanię granicarzy sluińskich pod osobistem dowództwem komendanta żandarmeryi majora Ottona Koppitsch z poleceniem przeprowadzenia rozporządzeń władzy. Wszelkie oznaki zapowiadały, że mieszkańcy wspomnionej gminy postanowili stanowczo opierać się gromadnie wszelkiej dalszej egzekucyi; a przewidując, że do takowej przyjdzie, powyprowadzali ze wsi bydło i powynosili ruchomości. Pomimo tego jednak władza wykonawcza miała zamiar nie używać przemocy chyba dopiero w ostatecznym razie i nawet gwałty puszczać bezkarnie dopóki nie dojdą do takiego stopnia, któryby dalsze oszczędzanie czynił niemożebnem.

Za zbliżeniem się do wsi usłyszano dzwonienie na gwałt; włościanie w liczbie 400 do 500 uzbrojeni w rozmaite narzędzia stali na drodze przed wsią i na moście prowadzącym przez rów; widziano także z dala nadciągające gromady na znak dany dzwonieniem.

Pomimo tego otwartego buntu władza wykonawcza postępowała z wszelką możliwą oględnością i usiłowała załatwić sprawę bez użycia broni. Wstrzymano pochód w odległości 150 kroków i wysłano do zbuntowanych włościan patrol żandarmeryi z 4 ludzi złożony, dla nakłonienia ich w dobry sposób, aby przysłali do komisyi proboszcza i jeszcze kogo z starszych gminy dla porozumienia się. Ale lud na widok patrolu zaczął krzyczeć, wywijać siekierami itp. wszelka zachęta była nadaremną i odpowiedziano, że wojsko i komisya tylko przemocą mogą dostać się do wsi.

Gdy wybuch coraz groźniejszą zaczął przybierać postać, odwołano patrol, zawiadomiono komisarza cywilnego o rezultacie i spróbowano surowszych kroków, aby lud do ustąpienia przymusić.

Kolumna ruszyła w pochód z bagnetem; spodziewano się, że wieśniacy na widok wojska przynajmniej się cokolwiek usuną, ale nadaremnie. Gdy już wojsko doszło do ludu, wstrzymano pochód, aby jeszcze raz wdać się w układy, ale nie pozwoliły na to nieustanne przeraźliwe krzyki. Żołnierze zachowywali się wzorowo i posłuszni otrzymanemu zleceniu, aby nie używać broni, z trudnością odpierali tylko napaści. — W tem nagle bez żadnej komendy padł strzał, prawdopodobnie w skutek uderzenia któregoś żołnierza, a zaraz potem przednie szeregi kolumny dały ognia w mniemaniu, że ów strzał oznaczał komendę. Tłum ludu ustąpił i rozbiegł się na wszystkie strony.

Natychmiast wstrzymano ogień, nie ścigano nikogo; wojsko weszło spokojnie do wsi, stanęło tam i zaraz przystąpiono do czynności urzędowych, jakie się okazały możebne.

O ile można było dowiedzieć się na miejscu padło 7 włościan, liczba ranionych nie jest jeszcze wiadoma. Z wojska 2 żandarmi są ranieni. Komisya urzędowa z asystencyą kompanii wojska i kilku żandarmów pozostanie w miejscu, aż dopóki dane jej rozporządzenie całkowicie wykonane nie będzie.

„Etendard“ pisze, że Cesarz Napoleon będzie dn. 4. b. m. przyjmował w Tuileryach obcych komisarzów wystawy świata.

Wiadomość, że margrabia Moustier towarzyszyć będzie Cesarstwu do Salzburga, jest bezzasadna.

„Constitutionnel“ donosi, że Cesarstwo pojadą do Salzburga dn. 16. sierpnia i przepędzą tam w ścisłem incognito trzy dni w kole rodziny cesarsko-austryackiej.

„France“ podaje artykuł pod tytułem „Stronnictwo wojenne“, który konstatuje, że wszystkie interesa i życzenia Francyi są za pokojem, jak to wynika z oświadczeń „Monitora“; ale ze strony Prus usposobienie pokojowe nie jest tak jawne i pruski „Staatsanzeiger“ jeszcze tak nie przemówił, jak „Monitor“ francuzki. Artykuł kończy się następującemi słowy: Nie we Francyi, ale po za jej granicami szukać należy przyczyn dotkliwej niepewności wszystkich interesów: czy ci, co dzisiaj prawią nam kazanie o pokoju, mogą ręczyć za Prusy?

W skutek dekretu Cesarza Napoleona z 10go z. m. ma być utworzona w ministerstwie spraw zewnętrznych komisya specyalna, która zajmie się rewizyą uskutecznionej w Mexyku tymczasowej likwidacyi względem pretensyi poddanych francuskich do Mexyku, i rozdzieleniem wartości do rozporządzenia będących pomiędzy tych, którzy mają do nich prawo.

Dnia 4go b. m. Cesarz przyjmował komisarzy wystawy i odpowiedział im na adres co następuje: Jak Wy panowie tak i my zawsze z przyjemnością przypominać sobie będziemy tę wielką międzynarodową uroczystość. Jako reprezentanci pracy we wszystkich częściach świata mogliście się o tem przekonać, że wszystkie ucywilizowane narody dążą do tego, aby tworzyć jedną rodzinę. Dziękuję Wam za słowa do mnie zwrócone, dziękuję Wam w imieniu Cesarzowej i mojego syna, którzy podzielają wdzięczność moją dla Was za Wasze usiłowania, moją dla Was życzliwość i moje życzenia, aby pokój został utrzymany.

Przemowę Cesarza przyjęto z wielkiem uniesieniem.

„Patrie“ odpowiadając na uwagi „Correspondance de Berlin“ pisze: Oszczerstwem jest mniemanie, że Francya zaszedłszy za daleko, ustąpiła przed wrażeniem które jej pierwsze żądania w Niemczech wywołały. Nasz kraj, pisze „Patrie“ stoi za wysoko aby obelgi mogły go dotknąć. Przekonani jesteśmy, że rząd pruski poczyta sobie za powinność nie mniej uczynić jak Francya aby ideom pokojowym zapewnić tryumf.

„France“ nie sądzi aby Ratazzi uczynił koncesyę stronnictwom skrajnym i odwołał Nigrę.

Królestwo portugalscy odjadą dopiero d. 13. sierpnia.

Festyny dawane w Londynie na cześć Sułtana wywołały następnie na posiedzeniu izby niższej parlamentu angielskiego z dn. 29. b. m. ostre przemówki pomiędzy członkami opozycyi a ministrem dla Indyi. Pan Otway krytykował w imieniu opozycyi drogi festyn, który wyprawiono dla Sułtana w urzędzie indyjskim i na koszt skarbu indyjskiego, i który obciąży tylko płacących w Indyach podatki. Starał się także osłabić tłómaczenie, że liczni Mahometanie zamieszkujący Indye, będą uradowani temi honorami, które wyświadczano naczelnikowi ich religii i że to utwierdzi ich w przywiązaniu do korony angielskiej. Przeciwnie opisanie tak kosztownego festynu wywoła tylko zgorszenie w Indyach, a to tem większe, że

cała krajowa praca jest w rękach Indów. Zapytuje p. Otway przy tej sposobności, czy minister dla Indyi jest upoważniony do wydawania w Anglii pieniędzy bez zezwolenia parlamentu. Sir St. Northcote odpowiada, że cała suma dochodów z Indyi stoi do dyspozycyi rady indyjskiej. Rada jest ograniczoną tylko co do pensyi ministrów i członków ministerstwa. Nie może powiększać długu indyjskiego bez sankcyi parlamentu, a ustawa parlamentarna z roku 1858 rozporządza, aby sprawozdanie z wydatków przedkładane było 15. maja roku każdego. Po tem oświadczeniu zaniechano dalszej dyskusyi nad tą sprawą.

Dzienniki portugalskie z d. 27. z. m. donoszą, że do Lizbony nadszedł telegram z Vizen z wiadomością o zbuntowaniu się tamtejszego garnizonu. Wołano: „precz z ministrami! Niech żyje książę Saldonty! Niech żyje armia!“ Bunt został w krótce przytłumiony, ponieważ znaczna część żołnierzy nie wzięła w nim udziału.

Dalszy ciąg depeszy c. k. posła w Mexyku br. Lago. Po bardzo uciążliwej podróży przybyliśmy wieczorem 16. do Tacubaya, gdzieśmy się dowiedzieli, że jenerał Marquez jeszcze zawsze nie myśli o poddaniu miasta, lecz przeciwnie w najbezczelniejszy sposób mieszkańców wyzyskuje i dręczy, ogłaszając codziennie urzędowe niby doniesienia o naświetniejszych zwycięztwach Cesarza i o mającem wkrótce nastąpić przybyciu tegoż pod mury miasta. Brak żywności doszedł tymczasem w mieście do najwyższego stopnia i prawie trzecia część ludności wyniosła się do sąsiednich miejsc, obsadzonych przez liberalistów, gdzie panowała niewymowna nędza i poczynały nawet już grasować złośliwe epidemie. W obozie liberalistów panuje największe oburzenie na jenerała Marquez i na innych jenerałów cesarskich i stojących pod ich komendą w Mexyku oficerów, gdyż nie można przypuszczać, aby nie wiedzieli o losie jaki spotkał Cesarza. Zarzucają im, że chcą prowadzić dalej rozlew krwi bez potrzeby, bez nadziei skutków, jedynie z uporu i stronniczej namiętności. Wszyscy wyżsi oficerowie mexykańscy i europejscy zapisani więc zostali na listę tych, którzy po zdobyciu Mexyku mieli postradać życie. Zresztą sam Cesarz w obecności mojej i moich kolegów nazwał jenerała Marquez największym zdrajcą, który od chwili opuszczenia Queretaro działał wręcz przeciwnie jak mu rozkazywały posyłane instrukcye. Tak powiedział mi Cesarz, że Marquez nie był upoważnionym do wyruszenia do Puebli, że owszem miał rozkaz z garnizonem z Mexyku i ze znajdującemi się tamże pieniędzmi powrócić do Queretaro, gdzieby Cesarz w takim razie był stoczył bitwę z główną armią liberalistów, której rezultat byłby niezawodnie dlań pomyślny. Wszystkie te plany zostały zniweczone przez nieposłuszeństwo jenerała Marquez, który ani jednego kuryera nawet nie wysłał do Queretaro. Po daremnem oczekiwaniu powrotu jenerała Marquez przez kilka tygodni, po wielu nieszczęśliwych potyczkach z sześć razy silniejszem wojskiem oblężniczem, postanowiono wreszcie Queretaro opuścić i udać się do Mexyku. Dnia 15. maja rano miał nastąpić wymarsz, ale o godzinie 3 wprowadził zdrajca Lopez — pułkownik pułku kawaleryi de la Emperatriz, dotąd wielki ulubieniec Cesarza i komendant obwarowanego klasztoru de la Cruz — nieprzyjaciela na tę obronną pozycyę, dominującą całemu miastu. Cesarz opowiadał mi sam, że w zamiarze zebrania tamże swojego wojska pospieszył z garstką kawaleryi na pagórek Cerro de la Compana znajdujący się w zachodniej stronie miasta i także dosyć silnie ufortyfikowany. Tam chciał oczekiwać jenerała Miramon, ten jednakże odniosłszy ciężką ranę w twarz został pojmany. Tak zbiegł zupełnie bezużytecznie drogi czas, który mógłby być użyty do przebicia się i do ucieczki. Gdy Cesarz dowiedział się o śmierci Miramona, nie można już było myśleć o ucieczce. Większa część wojska, które tak jak i jego dowódcy okazywało się podczas oblężenia wiernem i walecznem była rozproszona. Sam jenerał Mejia radził Cesarzowi, żeby się poddał, gdyż ze wszech stron sypiąc granatami posuwały się kolumny nieprzyjacielskie. Cesarz porwał więc sam białą chorągiew i poddał się jenerałowi Riva Palacio, synowi teraźniejszego obrońcy swego. Zdrajca Lopez udał się był cztery dni pierwej do głównej kwatery jenerała Escobedo i ofiarował zdradę za 2000 uncyi złota, z których jednak później nie otrzymał jak tylko 7000 piastrów. Cesarz mówił mi sam, że Lopez jego i wojsko cesarskie sprzedał, wziąwszy po 11 realów za głowę.

Przybywszy zaledwie do Tacubaya, posłałem sztabowym oficerom austryackim urzędowe uwiadomienie o zajęciu Queretaro i o wzięciu do niewoli Jego ces. Mości. Oświadczyłem im, że własnoręczne pismo Jego ces. Mości do oficerów austryackich, którem ich wzywa, aby dalszego rozlewu krwi unikali, zapewne sprzeniewierzone zostało przez jenerała Marquez i że w takich okolicznościach robię ich odpowiedzialnymi za każde niepotrzebnie stracone życie przed Jego c. k. Apost. Mością naszym najłaskawiej nam panującym Monarchą. W późniejszym liście oświadczyłem gotowość do schadzki, jeżeli być może w nocy pomiędzy przekopami z pułkownikiem hr. Khevenhüller, ażeby w ustnej rozmowie usunąć wszelkie możliwe wątpliwości co do wypadków w Queretaro. Równocześnie porozumiałem się z nadjenerałem repubublikańskim Porfirio Diaz, aby otrzymać odeń jak najkorzystniejsze warunki dla oficerów austryackich. Propozycya oficerów sztabowych austryackich, którą ci mi przysłali, a która żądała, żeby Austryakom wolno było z bronią i końmi wyjść do Vera-Cruz, została przez jenerała Diaz odrzucona, gdyż cudzoziemskie wojsko blisko od dwóch miesięcy już wspierało barbarzyńskie rządy jenerała Marquez.

Nareszcie zgodziliśmy się z jenerałem Diaz co do punktów kapitulacyi dla wojska austryackiego, które on uznał za największe koncesye, jakie dać może i jakie jest w stanie rządowi swemu przedłożyć. Jenerał Diaz nie chciał dać żadnego pisemnego zobowiązania, tylko zapewnił mnie słowem honoru w obec świadków p. Fr. Hube i gubernatora Baz, że umówionej stypulacyi dotrzyma. Tak wreszcie udzieliłem wyższym oficerom austryackim ostateczne warunki jenerała Diaz, które były następujące:

1. Podstawą układu jest, żeby Austryacy od tej chwili powstrzymali się od wszelkiego udziału w utarczkach z wojskiem republikańskiem; 2. jeżeli Austryacy do 21. rano (z atem w 48 godzin po otrzymaniu stypulacyi) miasto opuszczą i broń złożą, to w tym razie gwarantuje im p. Diaz transport do Veracruz na koszt rzeczypospolitej. Broń i konie muszą być jednakże oddane, wyjąwszy pistolety i prywatne konie oficerów; 3. gdyby Austryacy w razie potyczki nie biorąc w niej udziału do pałacu się cofnęli i tam wystawili białą chorągiew, to może im Diaz tylko życie zapewnić, co do reszty zaś rozstrzygnie rząd republikański; 4. wszystko to odnosi się nietylko do Austryaków samych, lecz także i do wszystkich nie - Mexykanów służących pod komendą austryackich oficerów sztabowych. Prócz tych było jeszcze kilka warunków podrzędnych.

Dnia 20. o godzinie 5. wieczorem otrzymaliśmy w Tacubaya od dowódców austryackich bezwarunkowe przyjęcie tych punktów z tem oświadczeniem, że Austryacy dnia następnego najdalej do 10. godziny rano miasto Mexyk opuszczą i w Tacubaya broń złożą. Niestety rozpoczął w ciągu d. 20. mexykański komendant Mexyku jenerał Tabera (Marquez złożył komendę i skrył się) układy o kapitulacyę, które około północy zostały ukończone. O godzinie 5. rano dnia 21 weszły wojska republikańskie do miasta. Tak więc nie mogli Austryacy, bez własnej winy, punktu 2giego kapitulacyi wypełnić. Skoncentrowali się w pałacu i dotąd jeszcze nie zażądano nawet od nich, aby broń złożyli. Wojsko austryackie i część innego obcego wojska odchodzi jntro do Puebli, gdzie mają oczekiwać, co rząd republikański ostatecznie o ich losie postanowi. Diaz oświadczył mi, że życie wszystkich oficerów austryackich (jest ich 150) zupełnie jest zapewnione i spodziewa się także, że prezydent powrotowi wojsk obcych do ojczyzny żadnych nie będzie stawiał przeszkód. Będzie się o to starał sam usilnie gdyż prędkie poddanie się Mexyku bez krwi rozlewu zawdzięcza głównie zachowaniu się Austryaków. Tymczasowo niewola, czyli raczej internowanie nie będzie bardzo uciążliwe, a oficerowie jak tu tak i w Puebli będą mieli zupełną swobodę na słowo honoru.

Żołd jednak będzie bardzo mały, gdyż przyznają im tylko połowę żołdu mexykańskiego, więc na własną odpowiedzialność przyjdę w pomoc z pewną zaliczką pieniężną, tak jak to uczyniłem dla Austryaków będących w niewoli w Queretaro. Także na transport Austryaków do Puebli, który rozpoczyna się jutro, udzieliłem 4000 piastrów do dokładnego wyrachowania się z tychże przez wybrać się mającą z oficerów radę administracyjną. W razie gdyby dalej maszerowali do Veracruz wyznaczyłbym im dalsze zaliczki, oczywiście przestrzegając jak najściślejszej oszczędności. (d. n.)

Kronika.

(Wypadki na prowincyi.) W Załukwi, w pow. Stanisławowskim, dnia 18go z. m. w nocy skradziono ze skarbony cerkiewnej 196 złr. 33 c. W Złotkowicach, w pow. Mościckim, dnia 4go b. m. obwiesiła się w stodole swojego syna włościanka Marya Słupecka, 60 lat licząca, cierpiąca obłąkanie w skutek pijaństwa.

(Nabożeństwo żałobne po ś. p. Cesarzu Maxymilianie.) Dnia 5go b. m. odprawionem zoztało w Kołomyi w gr. kat. cerkwi uroczyste nabożeństwo żałobne po ś. p. Cesarzu mexykańskim Maxymilianie. Na nabożeństwie znajdowali się wszyscy c. k. urzednicy miejscowi, wojsko i wielu pobożnych.

(Wypadki miejscowe.) Dnia 5go b. m. powstała bitka pomiędzy kilku rzemieślnikami z powodu, że jeden z nich wyrażał się lekkomyślnie o rzeczach religijnych. Skutkiem tej bitki było, że dwoje ludzi ciężko poranionych musiano umieścić w szpitalu.

(Pożary.) W Ulanowie dnia 27go z. m. spaliła się od piorunu stodoła ze zbożem; szkoda wynosi 130 złr. W Markowcach, w pow. Tłumackim, dnia 6go z. m. spalił się dach na domu zamieszkałym przez miejscowego proboszcza; ogień miał powstać przez nieostrożność. W Domażyrach, w pow. Grodeckim, dnia 29go z. m. spaliła się karczma, która była zaasekurowana; szkoda wynosi 200 złr. W Łuce wielkiej, w pow. Tarnopolskim, dnia 30go z. m. spalił się dom włościański; ogień powstał przez nieostrożność przy nalewaniu nafty, przyczem dziewka niewiadomego nazwiska poniosła śmierć. W Szarwarku, w pow. Dąbrowskim, dnia 30go z. m. spalił się folwark i dziecko dzierżawcy poniosło śmierć w płomieniach. W Zbarażu dnia 3go b. m. spalił się dom. Szkoda wynosi 100 złr. Ogień miał być podłożony.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Cennik

giełdy pieniężnej i towarowej we Lwowie.

Dnia 6. sierpnia.

Effekta: Akcye kolei Karola Ludwika 220 221.50. Listy zastawne tow. kred. gal. wal. austr. 78.82 1/2. Obl. indemn. Galicyi wschodniej 66.86 — 66.91. Oblig. pierwszeństwa kolei lwow. czern. 83.75. Ruble rosyjskie papierowe za 1 rubla 1.73 1/2—1.74. Pruskie bilety kasowe 1.87—1.88. Towary: owies korzec 100 ℔ prima 2.90 — 2,70 loco Grodek, kmin 100 ℔ 18.50.

W drugej połowie z. m. były następujące ceny zboża i innych artykułów na targach w miasteczkach:

	Drohobycz zr.	Drohobycz c.	Krosno zr.	Krosno c.	Dukla zr.	Dukla c.	Żmigród zr.	Żmigród c.	Dynów zr.	Dynów c.
Miejsce targu: waluta austryacka										
Mec pszenicy . . .	4	60	5	18	5	20	5	60	4	80
„ żyta	3	37	4	40	4	30	3	70	3	70
„ jęczmienia . .	2	10	3	47	3	30	3	.	2	70
„ owsa	1	25	1	65	1	65	1	65	1	80
„ hreczki	2	50	3	25	3	10	2	60	.	.
„ kukurudzy . . .	3	50	4	40	4	30	.	.	.	.
„ ziemniaków . .	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Cetnar siana	1	50	1	60	1	.	1	.	1	10
„ wełny	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ nas. koniczu	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Sąg drzewa twardego	6	.	6	.	4	.	4	40	4	40
„ „ miękkiego	5	.	4	.	3	.	3	.	3	40
Funt mięsa wołowego	.	10	.	13	.	11	.	12	.	14
Mas okowity . . .	.	72	.	.	.	.	.	.	.	70

Ostatnia poczta.

Florencya, 3. sierpnia. „Opinione“ donosi, że p. Nigra odjeżdża do Wenecyi. Tenże dziennik utrzymuje, że pogłoski, jakoby p. Nigra miał być przez kogo innego w Paryżu zastąpiony, nie mają podstawy rzeczywistej.

Bukareszt, 4. sierpnia. Sułtana spodziewają się w Ruszczuku we wtorek. Mają go tam powitać ks. Karol z świtą swoją i wszyscy tamtejsi dyplomatyczni ajenci i konzulowie jeneralni. Minister spraw zewnętrznych Golesco wyjechał naprzeciw Sułtana aż do granicy kraju do Turnseverin.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 6. sierpnia.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	''' 324.88	+ 12.1	82.6	zach. sł.	10
2. god. po poł.	324.82	+ 14.8	65.1	„ „	„
10. god. wiecz.	324.82	+ 10.6	83.3	„ „	10

Wieczorem deszcz 1.'''40.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 6. sierpnia.

Hotel George: PP. Cambati Dym., z Mołdawy. — Lavaux Ludw., z Polski. — Hödl Józef, z Wiednia.

Hotel europejski: Hr. Dzieduszycki Miecz., z Korniowa.

Hotel Krakowski: Sypniewski Stan., c. k. sedzia pow., z Żmigroda. — Czerkas Ludw. i Podfilipski Fel., z Podola.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 6. sierpnia.

PP. Hr. Karnicki Teodor, do Wołczuch. — Hr. Komarnicki Bol., do Sasowa. — Hr. Łaczyński Michał i Bratkowski Konst., do Krakowa. — Głogowski Artur, do Bojaniec. — Roth Ferd., do Jaśnisk. — Wężyk Ant., do Szlaska. — Niezabitowski Kwir., do Płuhowa.

T E A T R.

Jutro (przedstaw. niem.): **„Aus der Gesellschaft“**, dramat w 4 aktach: po raz pierwszy. Na dochód p. Klary Mejo.

Odpowiedzialny redaktor **Adolf Rudyński.**

Kurs Lwowski.

Dnia 6. sierpnia.

		gotówką zł.	gotówką c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	w. a.	5	96	6	02
Dukat cesarski	„	5	98	6	06
Półimperyał zł. rosyjski	„	10	22	10	37
Rubel srebrny rosyjski	„	1	92	1	96
„ papierowy rosyjski	„	1	73½	1	74
Talar pruski	„	1	87	1	88
Polski kurant i pięciozłotówka	„	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł. (bez kuponów)		78	42	79	17
„ „ m. k. za 100 zł. (bez kuponów)		82	12	82	97
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne (bez kuponów)		66	50	67	33
5% Pożyczka narodowa (bez kuponów)		67	—	67	92
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika		220	83	223	83
Akcye kolei lwowsko-czerniowieckiej		172	33	174	67

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 2. sierpnia.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.

	pien.	towar.
Z pożyczki narod. z procentami od stycznia do lipca po 5%	67 50	67 70
od kwiet. do października po 5%	67 50	67 70
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	76 —	77 —
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki.) zwrotna w 37 latach po 5%	79 50	80 —
Metaliki po 5%	57 10	57 30
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	139 —	139 50
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	138 —	139 —
Przez. do wyl. z r. 1854	74.25	74.75
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	86 40	86 60
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	89 25	89 75
Pożyczka z r. 1864 (z premia) po 100 złr.	77 70	77.90
Renty Como po 42 lir. aust.	18 —	18.50

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 złr.

	pien.	towar.
Niższej Austryi	89. —	90 —
Czech	89.50	90 —
Węgier	67 75	68 25
Galicyi	66 —	66 50
Siedmiogrodu	64 50	65 —
Bukowiny	65 —	65 50
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7%	99.50	100.—

2. Akcye.

	pien.	towar.
Banku narodowego	700.—	702.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	181 20	181 40
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	612.—	614.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłata 30%	106 50	107 —
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1687.—	1690.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	231 20	231 40
Połud. kolei państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	186.50	186 75
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	137.—	137 50
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	219 —	219 50
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	172 50	173 —
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	481.—	482.—

3. Listy zastawne.

	pien.	towar.
Banku narod. w w. a. przezn. do losowania po 5% (za 100 zł.)	94 25	94 50
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	79.—	—.—
Węgier. Towar. ziemskie. po 5½%	90.25	90 75
detto (renta) po 6%	—.—	—.—
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr.	108.50	109 50

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	95.—	95.50
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	91.25	91.75
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	98 50	99 —

5. Losy.

(za sztukę.)

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	124.40	124.60
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	85.—	86.—
Poż. Tryе. po 100 zł. m. k.	118.—	120.—
„ „ po 50 zł. w. a.	54.—	55.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	23.—	24.—
Esterhazego po 40 zł. m. k.	90.—	93.—
Salma „ 40 „ „	29.—	29.50
Palfiego „ 40 „ „	25.—	25.50
Clarego „ 40 „ „	23.—	24.—
St. Genois „ 40 „ „	22.50	23.50
Windischgrätza 20 „ „	17.—	18.—
Waldsteina 20 „ „	18.50	19.50
Keglevicha „ 10 „ „	12.—	12.50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	12.—	12.50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	106 25	106 50
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	106.50	106 60
Hamburg za 100 M. B.	94 10	94.40
Londyn za 10 ft. szt.	127 15	127 30
Paryż za 100 fr.	50.45	50 50

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	6.03	6.05
detto. pełnej wagi	6.03	6 05
Korona	17.40	17.50
20frankówka	10.14	10.15
Rosyjski imperyał	10.35	10.40
Talar związkowy	1.87	1.87½
Srebro	124.75	125 —
Kurs korony w c. k. kasach	17 zł. 33⁷⁄₁₀ kr.	

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 6. sierpnia.

	złr.	kr.
5% Metaliki	57	20
„ z procentami z maja i listopada	—	—
5% pożyczka narodowa	68	10
Losy z 1860 roku	86	60
Akcye banku wiedeńskiego	701	—
„ „ kredytowego	183	10
Londyn, 10 funtów szterlingów	126	40
Srebro	123	75
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	6	05

DZIENNIK URZĘDOWY.

(1583) **Edykt.** (1)

Nro. 457. Odnośnie do tutejszo-sądowego edyktu z dnia 17. czerwca 1867 do l. 457, w dzienniku urzędowym Gazety Lwowskiej pod dniem 21., 22. i 24. czerwca 1867 l. 142, 143 i 144 umieszczonego, podaje się do powszechnej wiadomości, że pierwszy termin licytacyi realności pod l. k. 1 w Brzostku na dzień 24. sierpnia 1867 przeznaczony, przeniesionym został na dzień 28. sierpnia 1867, godz. 10tą rano.

Z c. k. sądu powiatowego.

Brzostek, dnia 5. sierpnia 1867.

(1576) **Kundmachung.** (2)

Nro. 521. Vom k. k. Bezirksgerichte zu Sołotwina wird hiemit bekannt gegeben, daß über Ansuchen des Stanislauer k. k. Kreisgerichtes vom 13ten März 1867 Z. 2815 zur Einbringung der von Mendel Pfeffer wider Boruch Spiegel ersiegten Wechselforderung von 190 fl. öst. W. s. N. G. die executive Feilbietung der im Lastenstande der, dem Philipp Hohol gehörigen Realität CN. 55 in Sołotwina unter Lastenpost 1 zu Gunsten des Boruch Spiegel versicherten Summe von 400 fl. öst. W. in zwei Terminen, u. zw. am 30. August und 30. September 1867, jedesmal um 10 Uhr Vormittags hiergerichts abgehalten und daß die zu veräußernde Forderung bei dem ersten Termine nur um den als Schätzungswertg angenommenen Nominalbetrag, bei dem zweiten Termine aber um was immer für einen Preis hintangegeben werden wird.

Die Licitationsbedingungen können in der hiergerichtlichen Registratur eingesehen werden.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Sołotwina, am 29. Juni 1867.

(1538) **Edict.** (2)

Nro. 1503. Vom Tarnobrzeger k. k. Bezirksgerichte wird hiemit Jedermann, der die von der Rzeszower k. k. Sammlungscasse am 5. October 1863 über den Erlag durch Hrn. Emil Baron Beust aus Chmielów der Caution von 4 St. Grundentlastungs-Obligationen des Hrn. Grafen Anton Schaffgotsche, Gutsbesitzers aus Chmielów, sämmtliche ddto. 1. November 1853, Nr. 9748, 9749, 9750 und 9751, jede à 1000 fl., sammt laufenden Coupons und der Widmungsurkunde ausgestellte Cassequittung in Händen haben dürfte, aufgefordert, diese Cassequittung binnen einer Jahresfrist dem h. o. Gerichte um so gewisser vorzulegen und seine Rechte darauf nachzuweisen, als sonstens die Cassequittung für nichtig erklärt und die k. k. Staatscasse von jeder Verbindlichkeit aus dieser Cassequittung befreit werden wird.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Tarnobrzeg, am 16. Juli 1867.

(1564) **Edict.** (2)

Nro. 372. Vom k. k. Bezirksgerichte zu Chodorów wird hiemit bekannt gemacht, daß über Ansuchen des Złoczower k. k. Kreisgerichtes vom 31. December 1866 Z. 8929 zur Hereinbringung der durch Nuchim Grün beim Schuldner Hnat Jurewicz ersiegten Wechselsumme pr. 50 fl. öst. W. sammt 6% Zinsen vom 25. December 1863, der Gerichtskosten pr. 4 fl. 50 kr. öst. W., der früheren Kosten pr. 4 fl. und 4 fl. 4 kr. so wie der gegenwärtigen Executionskosten pr. 4 fl. 64 kr. die executive Feilbietung der in Chodorów sub CNr. 129 liegenden, keinen Tabularkörper bildenden, dem Schuldner Hnat Jurewicz gehörigen Realität unter nachstehenden Feilbietungsbedingungen ausgeschrieben wird:

1. Als Ausrufspreis der in Chodorów sub Nr 129 gelegenen Realität wird der bei der vorgenommenen executiven Schätzung gerichtlich erhobene Schätzungswerth, nämlich der Betrag pr. 915 fl. öst. W. angenommen.

2. Jeder Mitbieter hat als Vadium 10% des Ausrufspreises, d. i. 92 fl. öst. W. im Baaren bei Gericht zu erlegen, welches Vadium dem Ersteher in den Kaufschilling eingerechnet, den übrigen Bietern aber nach der Feilbietung zurückgestellt werden wird.

3. Der Ersteher hat den ganzen Meistbot sogleich im Baaren bei Gericht zu erlegen, worauf ihm das Eigenthumsdecret der von ihm erstandenen Realität ausgefertiget und er in den physischen Besitz derselben eingeführt werden wird.

4. Im Falle als ein Meistbieter diesen Licitationsbedingungen nicht nachkommen sollte, so verfällt nicht nur das von ihm erlegte Vadium zu Gunsten der Streitmasse, sondern die von ihm erstandene Realität wird über Ansuchen des Executionsführers unter Anberaumung einer einzigen Frist auch unter dem Schätzungswerthe auf Gefahr und Kosten des säumigen Erstehers versteigert werden.

5. Diese executive Feilbietung wird in 3 Terminen, und zwar am 19. August, am 9. und am 30. September 1867, im Amtslocale des k. k. Bezirksgerichtes zu Chodorów, jederzeit um 9 Uhr Früh abgehalten, bei welchen zwei ersteren diese in die Execution gezogene Realität sub CNr. 129 nur über oder wenigstens um den Schätzungswerth, bei dem dritten Termine aber auch unter dem Schätzungswerthe verkauft werden wird.

6. Alle bis zum Tage der physischen Uebergabe der erstandenen Realität rückständigen und laufenden Steuern und Abgaben von derselben werden aus dem Kaufpreise berichtiget, dagegen übergehen dieselben mit dem Tage der physischen Uebergabe an den Ersteher.

7. Da die feilzubietende Realität sub CNr. 129 in Chodorów keinen Tabularkörper bildet, so werden die Kauflustigen bezüglich derselben blos an den im Gerichtslocale des k. k. Bezirksgerichtes zu Chodorów zur freien Einsicht erliegenden Schätzungsact, dann an die beim k. k. Steueramte in Chodorów erliegende Grundbuchsmatrikel und Häuserevidenz gewiesen.

Chodorów, am 15. Mai 1867.

(1548) **Edykt.** (2)

Nro. 31470. C. k. sąd krajowy Lwowski uwiadamia nieobecnego p. Józefa Wierzbieckiego, że w skutek zapadłej na dniu 28. lipca 1867 do l. 31470 uchwały intabulacya przyznanej p. Honoracie Mysłowskiej i Annie Czarneckiej sumy 400 dukatów holl. z odsetkami 5% od 21. sierpnia 1847 bieżącemi, w stanie biernym ośmiu sum po 232 dukatów, 8 złp. 20 gr. i obowiązku płacenia rocznie po 232 dukatów, 8 złp. 20 gr. tak długo, dopóki kapitał 834 dukatów, 5 złp. 12 gr. uiszczony nie będzie, na dobrach Toki Dom. 72, p. 402, n. 31 et 40 on. intabulowanych pozwoloną została.

Gdy miejsce pobytu p. Józefa Wierzbieckiego sądowi wiadomem nie jest, ustanowiono p. adwokata Dra. Smolkę z zastępstwem p. adwokata Dra. Starzewskiego kuratorem jego, i doręczono pierwszemu powyższą uchwałę.

Lwów, dnia 28. czerwca 1867.

(1539) **Edict.** (2)

Nro. 13272. Vom k. k. Lemberger Landesgerichte wird dem Hrn. Julius Turczyński mit diesem Edicte bekannt gemacht, daß Leiser Ettinger wider denselben unterm 16. März 1865 z. Z. 13938 ein Gesuch um Bewilligung einer 8monatlichen Fristerstreckung zur Rechtfertigung der z. Z. 47280 Dom. 448, pag. 316, n. 89 on. erwirkten Pränotation der Wechselsumme pr. 800 fl. überreicht habe, worüber der Bescheid vom 28. April 1865 Z. 13938 ergangen ist.

Da der Wohnort des Julius Turczyński unbekannt ist, so wird demselben der Hr. Advocat Dr. Roiński mit Substituirung des Hrn. Advocaten Dr. Sermak auf seine Gefahr und Kosten zum Curator bestellt und demselben der oben angeführte Bescheid dieses Gerichtes zugestellt.

Vom k. k. Landesgerichte

Lemberg, am 16. März 1867.

(1584) **Concurs.** (1)

Nro. 8697. Postmeistersstelle bei dem neu zu errichtenden Postamte in Peczeniżyn gegen Vertragsabschluß und 200 fl. Caution.

Daselbe wird sich mit dem Briefpostdienste und der postämtlichen Behandlung von Geld und sonstigen Werthsendungen befassen und seine Verbindung mit dem Postamte Kolomea mittelst täglicher Fußbotenposten erhalten.

Bezüge des Postmeisters: Einhundert dreißig Gulden Bestallung, zwanzig Gulden Amtspauschale, einhundert fünfzig Gulden Botenpauschale jährlich, für Unterhaltung obiger Fußbotenposten tour und retour.

Gesuche sind unter documentirter Nachweisung des Alters, Wohlverhaltens, der Vermögensverhältnisse und bisherigen Beschäftigung binnen 3 Wochen bei der Postdirection Lemberg einzubringen.

Lemberg, am 3. August 1867.

(1524) **Edict.** (3)

Nro. 24344. Vom Lemberger k. k. Landesgerichte werden die Inhaber folgender aus dem strafgerichtlichen Depositenamte des k. k. Czernowitzer Landesgerichtes in der Nacht vom 16. auf den 17. December 1866 entwendeter 5percent. Grundentlastungs-Obligationen des Lemberger Verwaltungsgebietes ddto. 1. November 1853, als:

a) Nr. 2136, 4324 und 4326, lautend auf den Namen des Mendel Wieselberger, jede pr. 1000 fl. sammt Coupons, von denen der erste am 1. November 1866 fällig war, der letzte aber am 1ten November 1873 fällig werden wird;

b) Nr. 4440, lautend auf den Namen des Calixt Fürst Poniński pr. 500 fl. sammt Coupons, von denen der erste am 1. November 1866 fällig war, der letzte am 1. November 1873 fällig sein wird, —

aufgefordert, dieselben so gewiß dem Gerichte vorzuweisen, da sonstens diese Obligationen nach Verlauf von 3 Jahren vom Verfallstage des letzten Zinsen-Coupons, oder im Falle der früher eingetretenen Verlosung nach 1 Jahre, 6 Wochen und 3 Tagen von dem nach Maßgabe der Ziehung eintretenden Zahlungstage an gerechnet, — der am 1. November 1866 fällig gewordene Coupon nach Verlauf von 1 Jahre, 6 Wochen und 3 Tagen vom Tage der Einschaltung dieses Edictes, — endlich die weiteren Coupons nach 1 Jahre, 6 Wochen und 3 Tagen vom Verfallstage eines jeden Coupons an gerechnet, für amortisirt erklärt werden würden.

Vom k. k. Landesgerichte

Lemberg, am 22. Juni 1867.

(1541) **Edykt.** (3)

Nr. 3388. C. k. sąd powiatowy w Kutach uwiadumia p. Karola Jekel, że przeciw niemu, Karolinie Jekiel zamężnej Kolmer, Franciszkowi Jekiel pełnoletnym niemniej Rudolfowi, Wilhelmowi, Antoniemu, Ferdynandowi, Apolonii i Leontynie Jeklom małoletnim, p. Apolonia Witwicka w dniu 4. listopada 1866 do l. 3785 pozew o zapłacenie 1050 złr. w. a. zpn. w tutejszym sądzie wytoczyła.

Ponieważ miejsce pobytu pana Karola Jekel jest niewiadome, więc tutejszy sąd ustanowił temuż na jego koszta i niebezpieczeństwo kuratorem p. Józefa Kolmer doręczając temu kuratorowi rubrykę pozwu z terminem do rozprawy na dzień 28. sierpnia 1867, o godzinie 10. rano.

P. Karol Jekel ma więc na podanym terminie albo sam stanąć, albo innego zastępcę sądowi przedstawić, albo ustanowionemu kuratorowi środki do obrony podać, inaczej skutki z niedostateczności obrony sam sobie przypisze.

C. k. sąd powiatowy.

Kuty dnia 26. lipca 1867.

(1557) **Edykt.** (3)

Nro. 5242. Ze strony c. k. sądu obwodowego Złoczowskiego rozpisuje się ponownie licytacyę dóbr Bożyków, Wołoszczyzna i Siołki w obwodzie Brzeżańskim położonych, p. Ludwika Jankowskiego własnych, uchwałą tutejszą z dnia 27. marca 1866 l. 976 już raz rozpisaną a później wstrzymaną, celem zaspokojenia wierzytelności galicyjskiego Towarzystwa kredytowego w sumach 19.537 złr. 2 kr. m. k. czyli 20.513 zł. 88½ c. w. a. i 32.934 zł. 50 c. w. a. wraz z 4% odsetkami od 30. czerwca 1864 bieżącemi, i dalszemi przynależytościami, w terminach 16go września i 17. października 1867, każdą razą o godzinie 10tej przed południem w tutejszym c. k. sądzie obwodowym odbyć się mającą, a to pod następującemi warunkami:

1. Przy tych dwóch terminach licytacyjnych wzmiankowane dobra tylko wyżej lub za cenę wywołania w kwocie 104.036 złr. 40 kr. m. k. czyli 109.237 złr. 70 c. w. a., która przy udzieleniu pożyczki jako wartość tychże dóbr przyjętą została, sprzedane będą.

2. Każdy chęć kupienia mający, wyjąwszy c. k. bank narodowy Wiedeński, jest obowiązanym 10tą część ceny wywołania, t. j. okrągłą kwotę 10.924 zł. w. a. w gotówce, w książeczkach galicyjskiej kasy oszczędności, w listach zastawnych galicyjskiego Towarzystwa kredytowego lub galicyjskich obligacyach indemnizacyjnych z kuponami odpowiedniemi, podług kursu w ostatniej Gazecie Lwowskiej notowanego, nigdy jednak nad wartość nominalną takowych liczyć się mających, do rąk komisyi licytacyjnej jako wadyum złożyć.

3. Gdyby dobra te w pierwszych powyższych dwóch terminach za lub wyżej ceny wywołania sprzedanemi nie zostały, wyznacza się do przesłuchania wierzycieli hypotecznych celem ułożenia warunków ułatwiających termin na dzień 18. października 1867, godzinę dziesiątą przed południem.

Wyciąg tabularny wspomnionych dóbr, niemniej też warunki licytacyjne w całej swej osnowie mogą być w tutejszej registraturze przejrzanemi.

Nareszcie dla tych wierzycieli, którzyby dopiero po wystawieniu dotyczącego wyciągu tabularnego, to jest po dniu 27. stycznia 1867 do tabuli krajowej weszli, albo którymby niniejsze uwiadomienie albo wcale, albo nie dość wcześnie doręczonem nie zostało, nakoniec dla wierzyciela hypotekarnego Simsche Margoles z miejsca pobytu niewiadomego **ustanawia się kuratorem p. adwokata krajowego Dra.** Warteresiewicza z zastępstwem p. adwokata Dra. Mijakowskiego i tychże wierzycieli o rozpisaniu niniejszej licytacyi i postanowieniu kuratorów zawiadamia się.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Złoczów, dnia 10. lipca 1867.

(1551) **Edikt.** (3)

Nro. 1453. Das k. k. Bezirksgericht in Borszczów macht hiemit bekannt, daß Moses Kohn gegen die liegende Nachlaßmasse des Dmytro Sekundiak aus Głęboczek am 31. Mai 1867 z. Z. 1453 eine Klage auf Zahlung von 20 fl. s. N. G. ausgetragen habe, worüber für die belangte Nachlaßmasse der Insaße aus Głęboczek, Wasyl Mamona als Curator bestellt und zur summarischen Streitverhandlung die Tagsatzung zum 27. September 1867 um 10 Uhr Früh angeordnet wurde.

Die unbekannten Erben des Dmytro Sekundiak haben daher die zur Wahrung ihrer Rechte dienlichen Schritte rechtzeitig zu thun, widrigenfalls sie sich selbst die Folgen der Versäumniß beizumessen haben werden.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Borszczów, am 31. Mai 1867.

(1556) **Edykt.** (3)

Nro. 5242. Ze strony c. k. sądu obwodowego w Złoczowie z powodu na dzień 16. września i 17go października 1867 w powyższym sądzie odbyć się mającej egzekucyjnej licytacyi dóbr Bożyków, Wołoszczyzna i Siołki w obwodzie Brzeżańskim położonych, p. Ludwika Jankowskiego własnych, celem zaspokojenia sumy 20.513 zł. 88½ c. w. a. i 32.934 zł. 50 c. w. a. z przynależytościami Towarzystwu galicyjskiemu kredytowemu dłużnej, dla wierzyciela hypotekarnego Simsche Margoles, z miejsca pobytu niewiadomego, ustanawia się kuratorem p. adwokata krajowego Dra. Warteresiewicza z zastępstwem p. adwokata krajowego Dra. Mijakowskiego, doręczając pierwszemu dotyczącą uchwałę licytacyjną.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Złoczów, dnia 10. lipca 1867.

(1559) **Kundmachung.** (3)

Nro. 8128. Am 10. August l. J. tritt im Badeorte Iwonicz ein k. k. Postamt ins Leben.

Dasselbe hat sich mit dem Briefpostdienste, der postämtlichen Behandlung von Geld- und sonstigen Werthsendungen und während der Badesaison auch mit Staffetendienste zu befassen und seine Verbindung während der Zeit vom 1. Juni bis Ende September jeden Jahres mittelst tägl. Botenfahrten, in der übrigen Jahreszeit aber mittelst 4mal wöchentl. Fußbotenposten nach Miejsce und retour mit nachstehender Cursordnung zu erhalten.

I. Botenfahrpost (vom 1. Juni bis Ende September).

Von Iwonicz tägl. um 12 Uhr Mittags (Anschluß an die Mallepost (Dukla-Przemyśl),	in Miejsce tägl. um 1 Uhr Nachmittags.
Von Miejsce tägl. um 2 Uhr Nachmittags (geht ab nach Ankunft der Post aus Dukla),	in Iwonicz tägl. um 3 Uhr Nachmittags.

Die Postdistanz zwischen Iwonicz und Miejsce beträgt eine und ¼ Meile oder ⁵/₈ Posten.

II. Fußbotenpost (vom 1. October bis Ende Mai).

Von Iwonicz Montag, Mittwoch, Freitag und Samstag um 11½ Uhr Vormittags,	in Miejsce an denselben Tagen um 1 Uhr Nachmittags.
Von Miejsce an obigen Tagen um 2 Uhr Nachmittags (nach Ankunft der Post aus Dukla),	in Iwonicz an obigen Tagen um 3½ Uhr Nachmittags.

Der Bestellungsbezirk des Postamtes Iwonicz hat aus nachbenannten Orten zu bestehen: Iwonicz, Lubatowa, Lubatówka und Balucianka.

Von der k. k. galiz. Post-Direction.

Lemberg, am 24. Juli 1867.

(1555) **Edict.** (3

Nro. 9338. Vom Tarnopoler k. k. Kreisgerichte wird der Frau Vanda Korytowska mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es habe wider dieselbe Sime Lea Belf mit Gesuch vom 24. Juli 1867 z. Z. 9338 um Erlassung der Zahlungsauflage über die Wechselsumme von 500 fl. öst. W. gebeten, worüber am 24. Juli 1867 z. Z. 9338 der Zahlungsauftrag erlassen wurde.

Da der Aufenthaltsort der belangten Frau Vanda Korytowska unbekannt ist, so hat das k. k. Kreisgericht zu deren Vertretung und auf ihre Gefahr und Kosten den hiesigen Hrn. Landesadvocaten Dr. Koźmiński mit Substituirung des Hrn. Landesadvocaten Dr. Schmidt als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtssache nach der Wechselordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edict wird demnach die Belangte erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen, oder auch einen andern Sachwalter zu wählen und diesem k. k. Kreisgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem sie sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben wird.

Tarnopol, am 24. Juli 1867.

(1558) **Obwieszczenie.** (3)

Nro. 2236. C. k. sąd obwodowy w Złoczowie obwieszcza że na prośbę p. Teodozyi baronowej Dulskiej celem zaspokojenia sumy 3000 dukatów holl. przeciw nieletnim spadkobiercom ś. p. Karola barona Dulskiego, jako to: Michałowi, Zygmuntowi i Annie baronom Dulskim wywalczonej, na dobrach Żukow intabulowanej, z przynależytościami, przymusowa sprzedaż publiyzna połowy dóbr Żukowa, rzeczonych nieletnich własnej, w dwóch terminach, to jest na dniu 13. września 1867 i na dniu 11. października 1867 każdą razą o 10tej godzinie przed południem w tutejszym sądzie się odbędzie.

Gdyby ta połowa rzeczonych dóbr w powyższych dwóch terminach wyżej ceny wywołania lub za takową sprzedaną nie została, na ten wypadek do przesłuchania wierzycieli w celu ustanowienia lżejszych warunków licytacyi termin na dzień 17. października 1867, 10tą godzinę przed południem wyznacza się z tym dodatkiem, iż niejawiący się za przystępującego do wniosku większości obecnych uważany będzie.

Za cenę wywołania stanowi się cena szacunkowa w kwocie 18.567 zł. 27 c. w. a. oznaczona, której dziesiąta część, to jest suma 1856 zł. 73 c. w. a. jako zakład do rąk komisyi licytacyjnej złożoną być ma.

Reszta warunków licytacyjnych, tudzież akt ocenienia i wyciąg hypoteczny są w tutejszo-sądowej registraturze, a wykaz podatkowy w tutejszym c. k. urzędzie podatkowym do przejrzenia.

O czem strony jakoteż wierzycieli hypotecznych z miejsca pobytu znanych do rąk własnych, zaś Abrahama Kitnera z miejsca pobytu nieznanego i tych wszystkich wierzycieli, którzyby po dniu 12go września do tabuli weszli, lub którymby z jakiejbądź przyczyny niniejsza uchwała licytacyę dozwalająca za późno doręczoną została, lub wcale doręczoną być nie mogła, przez edykta i kuratora w osobie p. adwokata Dra. Lewickiego z zastępstwem p. adwokata Dra. Schrenzla się zawiadamia.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Złoczów, dnia 10. lipca 1867.

(1553) **Edict.** (3)

Nr. 1893. Vom Neu-Sandecer k. k. Kreisgerichte werden in Folge Einschreitens der Fr. Balbina Trembecka bücherlicher Besitzer und Bezugsberechtigter des im Sandecer Kreise liegenden, in der Landtafel Dom. 455. pag. 141. n. 7. haer. vorkommenden Gutsantheils Siekierczyna behufs der Zuweisung des mit Erlaß der Krakauer k. k. Grundentlastungs-Ministerial-Commission vom 4. October 1855 Nr. 5166 für obigen Gutsantheil bewilligten Urbarial-Entschädigungscapitals pr. 4877 fl. 55 kr. C. M., diejenigen, denen ein Hypothekarrecht auf den genannten Gütern zusteht, hiemit aufgefordert, ihre Forderungen und Ansprüche längstens bis zum 20. September 1867 bei diesem k. k. Gerichte schriftlich oder mündlich anzumelden.

Diese Anmeldung hat zu enthalten:

a) Die genaue Angabe des Vor- und Zunamens, dann Wohnortes (Hausnummer) des Anmelders und seines allfälligen Bevollmächtigten, welcher eine mit den gesetzlichen Erfordernissen versehene und legalisirte Vollmacht beizubringen hat.

b) Den Betrag der angesprochenen Hypothekarforderung, sowohl bezüglich des Capitals, als auch der allenfälligen Zinsen, insoweit dieselben ein gleiches Pfandrecht mit dem Kapitale genießen.

c) Die bücherliche Bezeichnung der angemeldeten Post, und

d) wenn der Anmelder seinen Aufenthalt außerhalb des Sprengels dieses k. k. Gerichtes hat, die Namhaftmachung eines hierorts wohnenden Bevollmächtigten, zur Annahme gerichtlicher Verordnungen, widrigens dieselben lediglich mittelst der Post an den Anmelder, und zwar mit gleicher Rechtswirkung, wie die zu eigenene Händen geschehene Zustellung würden abgesendet werden.

Zugleich wird bekannt gemacht, daß derjenige der die Anmeldung in obiger Frist einzubringen, unterlassen würde, so angesehen werden wird, als wenn er in die Ueberweisung seiner Forderung auf das obige Entlastungscapital nach Maßgabe der ihn treffenden Reihenfoige eingewilligt hätte, und daß diese stillschweigende Einwilligung in die Ueberweisung auf das obige Entlastungscapital auch für die noch zu ermittelnden Beträge des Entlastungscapitals gelten werde, daß er ferner bei der Verhandlung nicht weiter gehört werden wird. Der die Anmeldungsfrist Versäumende verliert auch das Recht jeder Einwendung und jedes Rechtsmittel gegen ein von den erschienenen Betheiligten im Sinne §. 5 des kaiserl. Patentes vom 25. September 1850 getroffenes Uebereinkommen, unter der Voraussetzung, daß seine Forderung nach Maß ihrer bücherlichen Rangordnung auf das Entlastungscapital überwiesen worden, oder im Sinne des §. 27 des kaiserl. Patentes vom 8. November 1853 auf Grund und Boden versichert geblieben ist.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.

Neu-Sandec, am 17. Juni 1867.

(1575) **Concurs-Kundmachung.** (2)

Nr. 47123. Zur Wiederbesetzung der an der theologischen Facultät der k. k. Universität in Lemberg erledigten Lehrkanzel,

a) der Moraltheologie,
b) der Dogmatik,
c) des Bibelstudiums a. T.,
d) des Bibelstudiums n. T.,

womit ein Gehalt jährlicher 1000 fl. mit dem Vorrückungsrechte nach zehn Jahren in die höheren Gehaltsstufen von jährlichen 1200 fl. und 1400 fl. verbunden ist, wird die Concurs-Prüfung an den theologischen Facultäten in Lemberg, Prag und Olmütz am

zu a) 3ten und 4ten October 1867
" b) 10ten und 11ten " "
" c) 17ten und 18ten " "
" d) 24ten und 25ten " "

abgehalten werden.

Die Bewerber um die erledigte Lehrkanzel zu c), womit sistemmäßig die Vorträge über die orientalischen Dialecte gegen den Bezug der fixen Remuneration jährlicher 157 fl. 50 kr. verbunden sind, zu d), womit sistemmäßig die Vorträge über höhere Exegese gegen den Bezug der fixen Remuneration jährlicher 157 fl. 50 kr. verbunden sind, haben ihre vollständig instruirten Gesuche vor dem

zu a) 30. September
" b) 7. October
" c) 14. "
" d) 21. "

1867 bei dem Decane des Professorencollegiums der betreffenden theologischen Facultät zu überreichen.

Von der k. k. Statthalterei.

Lemberg, am 27. Juli 1867.

Ogłoszenie konkursu.

Nr. 47123. Dla obsadzenia katedr opróżnionych na wydziale teologicznym c. k. uniwersytetu we Lwowie, mianowicie:

a) teologii moralnej,
b) dogmatyki,
c) nauki biblijnej star. zakonu i
d) nauki biblijnej now. zakonu,

z któremi połączoną jest płaca w rocznej kwocie 1000 złr. z prawem posuwania się w dziesięć lat do wyższych klas płacy w kwocie 1200 zł. i 1400 zł. rocznie, odbędzie się egzamin konkursowy na wydziałach teologicznych we Lwowie, Pradze i Ołomuńcu, a mianowicie:

co do a) w dniach 3go i 4go października 1867
" " b) " 10go i 11go " "
" " c) " 17go i 18go " "
" " d) " 24go i 25go " "

Kompetenci, którzy chcą się ubiegać o opróżnioną katedrę, wszelako co do c) w połączeniu z przepisanemi wykładami narzeczy wschodnich za pobieraniem stałej remuneracyi rocznej w kwocie 157 zł. 50 c., a co do d) w połączeniu z przepisanemi wykładami wyższej egzegietyki za pobieraniem stałej remuneracyi rocznej w kwocie 157 zł. 50 cent. w. a., mają swoje należycie uzasadnione podania przedłożyć:

co do a) przed dniem 30. września,
" " b) " " 7. października,
" " c) " " 14. "
" " d) " " 21. "

1867 dziekanowi grona profesorów dotyczącego wydziału teologicznego.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 27. lipca 1867.

(1574) **Kundmachung.** (2)

Nr. 45721. Das k. k. Ministerium für Handel und Volkswirthschaft und das königlich ungarische Ministerium für Ackerbau, Industrie und Handel haben mit dem Erlaße vom 19. Juni 1867 Z. 3335 das dem Herrn Sehulem Samuely Gutsbesitzer in Lemberg auf die Erfindung „Marmorkerzen aus gewöhnlichem Stearin zu erzeugen" unterm 16ten April 1866 ertheilte ausschließende Privilegium auf die Dauer des zweiten, dritten und vierten Jahres verlängert.

Was hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Von der k. k. Statthalterei.

Lemberg, am 30. Juli 1867.

Obwieszczenie.

Nr. 45721. C. k. ministerstwo handlu i rolnictwa, tudzież królewsko-węgierskie ministerstwo rolnictwa, przemysłu i handlu, przedłużyły rozporządzeniem z dnia 19. czerwca 1867 l. 3335 nadany panu Schulemowi Samuelemu, właścicielowi dóbr we Lwowie pod dniem 16go kwietnia 1866 wyłączny przywilej na wynalazek „wyrabiania świec marmurowych ze zwyczajnej stearyny" na przeciąg drugiego, trzeciego i czwartego roku.

Co niniejszem do powszechnej podaje się wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 30. lipca 1867.

(1563) **Edykt.** (2)

Nr. 11451. C. k. sąd obwodowy Tarnowski niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż p. Liebe Blonder pod dniem 26go lipca 1867 przeciw Efroimowi Einhorn pozew o zapłacenie sumy wekslowej 300 zł. wniosła — i że na skutek tego uchwałą z d. 29go lipca 1867 do liczby 11112 nakaz zapłaty wydany został.

Ponieważ pobyt zapozwanego Efroima Einhorn nie jest wiadomy, przeto przeznaczył tutejszy sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo zapozwanemu tutejszego adwokata Dra. p. Rosenberga z substytucyą p. adwokata Dra. Hoborskiego na kuratora.

Tym edyktem przypomina się zapozwanemu, ażeby w przeznaczonym czasie albo się sam osobiście stawił albo potrzebne dokumenta przeznaczonemu zastępcy udzielił lub też innego obrońcę obrał i tutejszemu sądowi oznajmił, ogólnie do bronienia prawem przepisane środki użył, inaczej z jego opóźnienia wynikające skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 29. lipca 1867.

(1570) **Edykt.** (2)

Nr. 11535. C. k. sąd krajowy w Krakowie podaje do wiadomości, że na skutek rekwizycyi c. k. miejsko-deleg. sądu powiatowego w Krakowie z dn. 27. czerwca 1867 l. 7941 celem przedsięwzięcia dozwolonej przez tenże sąd uchwałą z dn. 27. czerwca 1867 liczb. 7941 egzekucyjnej sprzedaży ruchomości Wilhelma Majora własnych, według protokołu z dnia 3. grudnia 1864 do l. 23586 na rzecz Karola Mettnera w sprawie o 600 zł. w. a. i 3000 złp. z p. n. egzekucyjnie zajętych, a następnie według protokołu z dnia 14. września 1865 l. 18319 oszacowanych, zas według protokołu z dnia 22. listopada 1866 na rzecz Maryanny Jedrzejowskiej podzajętych na zaspokojenie jej należytości w sumie 65 zł. kosztami sądowemi i egzekucyjnemi 3 zł., 1 zł. 47 kr. i 3 zł. 77 kr. dwa termina, pierwszy na dzień 8. sierpnia 1867 a drugi na 22. sierpnia 1867, każdą razą o godzinie 10tej zrana, w mieszkaniu dłużnika w domu pod l. 6 przy ulicy Lubicz wyznaczone zostają.

Za zenę wywołania ustanawia się wartość szacunkową sprzedać się mających ruchomości, które w pierwszym terminie tylko powyżej lub przynajmniej za cenę szacunkową, zaś w drugim terminie za jaką bądź od szacunkowej ceny niższą sumę najwięcej ofiarującemu za gotową zapłatę do rąk delegowanego komisarza sądowego złożyć się mającą sprzedane zostaną.

Kraków, dnia 10. lipca 1867.

(1566) **Edykt.** (2)

Nr. 39002. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie czyni niniejszem wiadomo, że w sprawie Abischa Etteles przeciwko Drowi. Zygmuntowi Rodakowskiemu o zapłacenie sumy wekslowej 500 zł. w. a. dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego Dra. Zygmunta Rodakowskiego, ustanowił kuratora w osobie p. adwokata krajowego Dra. Malinowskiego z zastępstwem p. adwokata Dra. Mecińskiego, i że uzyskany przez powoda nakaz płatniczy z dnia 12go czerwca 1867 l. 32846 temuż ustanowionemu kuratorowi doręczył.

Wzywa się zatem p. Zygmunta Rodakowskiego, ażeby wszelkie możliwe środki obrony wspomnionemu zastępcy udzielił, lub sam takowe wniósł, gdyż w razie przeciwnym wszelkie z opieszałości wynikające złe skutki własnej winie przypisać będzie musiał.

Lwów, dnia 10. lipca 1867.

(1571) **Concurs-Edict.** (2)

Nr. 919. Vom k. k. Krakauer Landesgerichts-Präsidium wird zur Wiederbesetzung der bei dem k. k. Landesgerichte erledigten Hilfsämter-Directions-Adjunctenstelle mit dem jährlichen Gehalte von 735 fl. der Concurs mit dem Beifügen ausgeschrieben, daß die Bewerber um diese Stelle ihre ordnungsmäßig belegten Gesuche binnen vier Wochen vom Tage der dritten Einschaltung in das Amtsblatt der Gazeta Lwowska im vorgeschriebenen Wege anher zu überreichen haben.

Vom Präsidium des k. k. Landesgerichtes.

Krakau, am 2. August 1867.

(1572) **Edykt.** (2)

Nr. 661. C. k. sąd powiatowy w Gorlicach podaje do powszechnej wiadomości, iż w skutek uchwały z dnia 28. maja 1867 l. 661 na prośbę Michała Leśniaka dla zaspokojenia sumy 60 zł. 40 kr. w. a. z p. n. rozpisuje się w drodze egzekucyi publiczna licytacya połowy gruntu pod Nrem. konskr. 8 w Zagorzanach położonej i do Jacentego Leśniaka należącej, która się odbędzie w trzech terminach, i to: dnia 29. sierpnia, 18. września i 2. października 1867 każdą razą o godzinie 10tej przed południem w tutejszym sądzie.

Warunki licytacyi w zwykłych godzinach urzędowych w kancelaryi sądu tutejszego przejrzane być mogą.

Z c. k. sądu powiatowego.

Gorlice, dnia 28. maja 1867.

(1573) **Edykt.** (2)

Nr. 1928. C. k. sąd powiatowy w Makowie uwiadamia niniejszem Franciszkę Krupińską, córkę po zmarłym w Makowie naddrogowym Szymonie Krupińskim, że dla niej znajduje się w kasie depozytowej w Makowie kapitał 72 zł. 99 kr. odsetki do 31. grudnia 1865 w kwocie 39 zł. 13 kr. i odsetki 5procent od 1. stycznia 1866 aż do dnia podniesienia kapitału bieżące, i że sobie ma takowe w przeciągu jednego roku, licząc od pierwszego umieszczenia tego edyktu w urzędowej Gazecie tem pewniej podnieść, ile żeby po upływie tego czasu do kasy depozytowej w Wiedniu przeniesione były.

Maków, dnia 26. lipca 1867.

(1560) **Kundmachung.** (2)

Nro. 41087. Wegen Lieferung der Deckstoff-erfordernisse zur Conservirung der Staatsstraßen im Stanislauer Bezirke für das Jahr 1868 mittelst schriftlicher Offerten wird hiemit die Sicherstellungsverhandlung ausgeschrieben.

Das diesfällige Erforderniß besteht in der Beischaffung von

	fl.	kr.
1040 Deckstoffprismen von 54 Cub.' für die Karpathenhauptstraße im Betrage von	2379	55
dann 500 Deckstoffprismen für die Brzežaner Verbindungsstraße im Betrage von	1016	03
Zusammen 1546 Deckstoffprismen im Fiscalbetrage von . . . . österr. Währung.	3395	58

Die allgemeinen und speciellen so wie auch die mit h. o. Verordnung vom 13. Juni 1856 Z. 23821 kundgemachten Lieferungsbedingnisse können bei dem Stanislauer k. k. Bezirksamte eingesehen werden.

Unternehmungslustige werden aufgefordert, ihre deutlich und bestimmt gestellten Lieferungsanbote mit rechtsgiltig ausgestellten versiegelten Offerten bis zum 20. August 1867 beim Stanislauer k. k. Bezirksamte einzubringen.

Nachträgliche Anbote werden nicht berücksichtiget.

Von der k. k. Statthalterei.

Lemberg, am 19. Juli 1867.

Obwieszczenie.

Nro. 41087. Dla zabezpieczenia dostawy materyału kamiennego, potrzebnego do utrzymania gościńców rządowych w powiecie Stanisławowskim na rok 1868, rozpisuje się niniejszem licytacyę za pomocą ofert.

Potrzebnem jest na ten cel dostarczenie

	zł.	c.
1040 pryzm po 54 sześciennych stóp na główny gościniec karpacki w cenie fiskalnej	2379	55
i 500 pryzm na łaczny gościniec Brzeżański w cenie	1016	3
Razem 1546 pryzm w cenie fiskalnej . . w wal. austr.	3395	58

Inne ogólne i osobne, jakoteż tutejszem rozrozporządzeniem z 13. czerwca 1856 l. 23821 obwieszczone warunki dostawy można przejrzeć w c. k. urzędzie powiatowym w Stanisławowie.

Chcących objąć to przedsiębiorstwo wzywa się niniejszem, ażeby swoje wyraznie i stanowczo opiewające oświadczenia względem dostawy przedłożyli w prawomocnie ułożonych i opieczętowanych ofertach do dnia 20. sierpnia 1867 c. k. urzędowi powiatowemu w Stanisławowie.

Poźniejsze oświadczenia nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 19. lipca 1867.

(1577) **Konkurs.** (2)

Nro. 2821. Celem prowizorycznego obsadzenia opróżnionego miejsca oprawcy miejskiego z roczną płacą 100 zł. w. a. i odpowiedniem pomieszkaniem wraz z ogrodem rozpisuje się konkurs do dnia 1go września b. r.

Starający się o te miejsce wniosą w powyższym terminie swe podania w drodze przepisanej do zwierzchności gminy miasta Kołomyi i złożą dowody co do wieku, znajomości języka krajowego i życia nienagannego.

Od zwierzchności gminy.

Kołomyja, dnia 3. sierpnia 1867.

(1562) **Edykt.** (2)

Nro. 10969. C. k. sąd krajowy Krakowski zawiadamia niniejszym edyktem pp. Felixa i Kazimierę z Kosińskich Bystrzonowskich, że przeciw nim Izak Deutscher dnia 17. października 1866 l. 19125 o zapłacenie sumy wekslowej 1840 zł. w. a. wniósł pozew, w załatwieniu którego nakaz płatniczy d. 22go października 1866 do l. 19125 wydanym został.

Gdy miejsce pobytu pozwanych nie jest wiadome, przeto c. k. sąd krajowy w celu zastępowania pozwanych jak równie na koszt i niebezpieczeństwo ich tutejszego adwokata p. Dra. Kańskiego kuratorem nieobecnych ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanym, aby potrzebne dokumenta ustanowionemu dla nich zastępcy udzielili lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrali i o tem c. k. sądowi krajowemu donieśli, w ogóle zaś, aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użyli, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Kraków, dnia 15. lipca 1867.

(1550) **Kundmachung.** (3)

Nro. 2531. In Dobromil wurde eine k. k. Telegraphenstation mit beschränktem Tagdienste für den allgemeinen Verkehr eröffnet.

Vom k. k. Telegraphen-Inspectorate.

Lemberg, am 1. August 1867.

(1561) **Kundmachung** (2)

Nr. 45722. Das k. k. Ministerium für Handel und Volkswirthschaft und das königl. ungarische Ministerium für Ackerbau, Industrie und Handel haben dem Herrn **Adam Grodzicki** Rentier aus **Krakau**, derzeit zu **Wien**, Graben, Nr. 8, auf eine Verbesserung der Gasbrenner ein ausschließendes Privilegium für die Dauer von 5 Jahren ertheilt.

Was hiemit in Folge Erlaßes des h. Ministeriums für Handel und Volkswirthschaft vom **10.** Juni **1867** Z. **7015** zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Von der k. k. Statthalterei.

Lemberg, am **28.** Juli **1867.**

Obwieszczenie.

Nr. 45722. C. k. ministerstwo handlu i rolnictwa, jako też król. węgierskie ministerstwo rolnictwa, przemysłu i handlu, nadały p. Adamowi Grodzickiemu, kapitaliście z Krakowa, teraz osiadłemu w Wiedniu na Grabenie Nr. 8., wyłączny pięcioletni przywilej na wynalazek ulepszający świeczniki gazowe.

Co się niniejszem na mocy rozporządzenia wysokiego ministerstwa handlu i rolnictwa z 10. czerwca 1867 l. 7015 podaje do wiadomości powschechnej.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 28. lipca 1867.

(1554) **Edict.** (3)

Nro. **9237.** Vom k. k. Kreisgerichte in Tarnopol wird der Inhaber zweier in Verlust gerathener gleichlautender, von **Schaje Rosenbaum** am 29. Jänner **1867** ausgestellter an eigene Ordre in 6 Monaten **a dato** zahlbarer, von Fr. **Marie Baraniecka** acceptirter Wechsel per je **1000** fl. öst. W. aufgefordert, diese Wechsel dem Gerichte binnen 45 Tagen vom Verfallstage an gerechnet vorzulegen, widrigens diese Wechsel für nichtig werden erklärt werden.

Tarnopol, am 24. Juli 1867.

(1568) **Edict.** (2)

Nr. **18405.** Vom **Przemyśler** k. k. Kreisgerichte wird kundgemacht, daß zur Hereinbringung der durch **Johann Młotkowski** wider **Boruch Lindenbaum** ersiegten Summe von 2100 fl. ö. W. sammt 5% vom 1ten November 1865 laufenden Zinsen, Gerichtskosten im Betrage von 21 fl., 20 fl. 53½ kr., 9 fl. 72 kr., 15 fl. 88 kr. und 33 fl. ö. W., sowie der nunmehr zuerkannten Executionskosten im Betrage von 10 fl. 56 kr. ö. W. die exekutive Feilbiethung der $^{11}/_{12}$ Theile der Realität C. Nr. 175 in **Przemyśl**, welche ut **Dom. IV. p. 7. n. 14.**, 15., 16. haer. Eigenthum des Exekuten **Boruch Lindenbaum** bilden, bewilliget, und diese bei diesem Kreisgerichte in 2 Terminen, d. i. am 9. September **1867** und am **7.** October **1867** jedesmal um 10 Uhr Vormittags unter nachstehenden Bedingungen abgehalten wird.

1. Zum Ausrufspreis wird der Schätzungswerth von **11.878** fl. **61** kr. ö. W. bestimmt, unter welchem Betrag diese $^{11}/_{12}$ Theile nicht an Mann gebracht werden.

2. Jeder Kauflustige ist verpflichtet vor Beginn der Licitation das Vadium im runden Betrage von 1188 fl. im Baaren, oder in Pfandbriefen der galiz. Creditanstalt nach dem Kurse des Deponirungstages zu Händen der Licitations-Kommission zu erlegen, welches Vadium dem Ersteher in den Kaufpreis eingerechnet, den übrigen Licitanten aber nach Beendigung der Licitation rückgestellt werden wird.

3. Sollte diese Realität in diesen 2 Terminen um den Schätzungswerth, oder unter demselben nicht veräußert werden, alsdann wird der Termin zur Festsetzung der erleichternden Bedingungen auf den 7ten October um **4** Uhr Nachmittags bestimmt.

Jeder Kauflustige kann den Schätzungsakt, den Tabularauszug und die übrigen Licitations-Bedingungen in der h. g. Registratur einsehen.

Von dieser Licitation werden beide Theile und sämmtliche dem Wohnorte nach bekannten Hypothekargläubiger zu eigenen Händen, dagegen diejenigen, denen der diese Licitation bewilligende Bescheid entweder gar nicht, oder nicht rechtzeitig zugestellt werden konnte, sowie diejenigen Gläubiger, welche nach dem **12.** November **1866** als dem Ausfertigungstage des Tabularauszuges irgend ein Pfand oder Eigenthumsrecht bezüglich der feilzubiethenden Realität erworben hatten, zu Händen des in der Person des Hrn. Landesadvokaten Dr. **Dworski** mit Substituirung des Hrn. Landesadvokaten Dr. **Reger** bestellten Curator, sowie durch gegenwärtiges Edict verständigt.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.

Przemyśl, den **24.** April **1867.**

Edykt.

Nr. 18.405. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu podaje do publicznej wiadomości, że celem zaspokojenia sumy 2100 złr. w. a. z procentami po 5% od dnia 1. listopada 1865 bieżącymi i kosztami w kwotach 21 złr., 20 złr. 53½ kr., 9 złr. 72 kr., 15 złr. 88 kr. i 33 złr. w. a. jako też i kosztów niniejszej egzekucyi w ilości 10 złr. 56 kr. w. a. przez p. Jana Młotkowskiego przeciw Boruchowi Lindenbaum wywalczonej przymusowa sprzedaż $^{11}/_{12}$ części realności pod L. k. 173 w Przemyślu położonej jak Dom IV. p. 7. n. 14., 15. i 16. haer. do egzekuta należących dozwolona zostaje, która w dwóch terminach, a to na dniu 9. września 1867 i na dniu 7. października 1867 każdą razą o godz. 10. przed południem w tym sądzie pod następującemi warunkami przedsięwziętą będzie:

1. Za cenę wywołania ustanawia się kwota szacunkowa 11.878 złr. 81 kr. w. a. niżej, której powyższe części realności sprzedane nie będą.

2. Każdy chęć kupienia majacy winien będzie przed rozpoczęciem licytacyi złożyć do rąk komisyi sprzedającej wadium w kwocie 1188 złr. w gotówce albo w listach zastawnych galic. Towarzystwa kredytowego obliczonych wedle kursu z dnia depozycyi, która to kwota nabywcy w gotówce złożona, w cenę kupna wliczoną, innym zaś licytantom zaraz po ukończeniu licytacyi zwróconą zostanie.

3. Gdyby ta realność w tych dwóch terminach wyżej ceny szacunkowej lub za takową sprzedaną nie była, natenczas wyznacza się celem stawienia warunków ułatwiających termin na dzień 7. października 1867 o godz. 4. po połndniu.

Akt szacunkowy, wyciąg tabularny i bliższe warunki licytacyjne są w tutejszo sądowej registraturze do przejrzenia.

O czem zawiadamia sie obie strony, tudzież wszystkich wierzycieli hypotecznych z pobytu wiadomych do rąk własnych, nareszcie tych wszystkich wierzycieli i osób interesowanych, którymby uchwała sprzedaż publiczną tej realności dozwalająca z jakichkolwiek bądź przyczyn albo wcale nie, albo też przed terminem licytacyjnym doręczoną nie została, jako też i tych, którzy po wydaniu dnia 12. listopada 1866 wyciągu tabularnego realności tej na hypotece tej realności jakowe prawo zastawu lub własności uzyskali, przez edykta i do rąk dodanego im w celu zawiadomienia onych o tej licytacyi i do dalszych kroków kuratora p. adw. Dra Dworskiego z substytucyą p. adw. Dra Regera.

Z Rady c. k. sądu obwodowego.

Przemyśl, dnia 24. kwietnia 1867.

(1580) **Edict.** (1)

Nro. 13683. Vom k. k. Kreisgerichte in Stanislau wird dem, dem Wohnorte nach unbekannten Menasche Haffler bekannt gegeben, **daß wider** ihn unterm **31.** Juli **1867** z. Z. **13683** die Zahlungsauflage wegen der Wechselsumme von **30** fl. öst. W. s. N. G. über Ansuchen des **Isaac Roth** erlassen und dem zum Curator bestellten Advocaten Hrn. Dr. Skwarczyński mit Substituirung des Hrn. Advocaten Maciejowski zugestellt wurde.

Stanislau, am 31. Juli 1867.

Doniesienia prywatne.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.